

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.229/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola
előadó bíró,

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Botos-Turák Ügyvédi Iroda
Dr. Botos Mihály ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Gyurján Bálint kamarai jogtanácsos

A per tárgya: költségvetési támogatás tárgyában hozott határozat
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 102.K.27.635/2018/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
102.K.27.635/2018/15. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a
keresetet elutasítja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 30 000
(harmincezer) elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget és 50
000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra

30 000 (harmincezer) forint kereseti és 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes nem állami köznevelési intézmény fenntartójaként köznevelési feladatai ellátásához több éven keresztül költségvetési hozzájárulást kapott. Az alperes a felperes számára az igénybejelentés és a rendelkezésre álló adatok alapján a 2017. március 14-én kelt SZAB-ÁHI/756-3/2017. sz. határozatában - a támogatás igénybevételeinek alapjául szolgáló számított tanuló létszámot 114 főben rögzítve - 2017. évre vonatkozóan 30.610.843.- Ft támogatást állapított meg.
- [2] Az alperes a felperes által fenntartott intézmény (J. Szakgimnázium és Szakközépiskola) f-i, v-i, és ny-i telephelyeire vonatkozóan vizsgálta a költségvetési támogatás felhasználásának jogszerűségét. Az ellenőrzés eredményeként a SZAB-ÁHI/770-8/2018. sz. határozatával a felperes 2017. január 1-től - 2017. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan benyújtott elszámolását eltéréssel fogadta el. Megállapította, hogy a 2017. évben kiutalt támogatásból (35.906 860 forint) a felperest 4 2016 429 forint támogatás illeti meg, ezért 31.690.431.- Ft visszafizetési, valamint a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után 565.812.- Ft kamatfizetési, összesen 32.256. 243.- Ft fizetési kötelezettség terheli.
- [3] Az alperes határozata indokolásában egyrészt a 2017/2018. tanévre vonatkozó szakmaszerkezeti döntésről és a 2017/2018. tanévben a Szabóky Adolf Szakképzési Ösztöndíjra jogosító szakképesítésekről szóló 317/2016. (X. 25.) Kormányrendelet 2. § (5) bekezdésére hivatkozott, melynek értelmében a nem állami fenntartók által az e rendelet szerint beiskolázottak megyékre és fővárosra lebontott létszámának legfeljebb 50%-a lehet felnőttoktatás, figyelembe véve a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 34/A. § (2) bekezdésében foglaltakat is. Rögzítette, hogy az Szt. 34. § (2) bekezdése a szakképző iskolában folyó felnőttoktatásra vonatkozik, a létszamarányt az adott intézményben nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók számához mérten kell meghatározni, azonban a vizsgált intézmény esetében nappali rendszerű oktatás nincs, így a felnőttoktatásban résztvevők létszámát a nappali rendszerű oktatásban résztvevők létszámához arányosítani nem lehet, ezért, ha az iskola nem vett fel nappali rendszerű oktatásra tanulót, úgy felnőtt oktatásra sem iskolázhat be új tanulókat. A határozat

indokolása szerint mivel a felperes által a szakképző iskolában folyó oktatásra beiskolázott tanulók között a 2016. október 1-ji és 2017. október 1-ji hivatalos statisztikai létszámban egyetlen fő nappali oktatásban részesülő tanuló sem szerepel (akinek a tanulói jogviszonya az Szt. hivatkozott §-ának hatályba lépése, azaz 2015. június 12. napját követően keletkezett volna), így a felperes a 2016/17-es és 2017/18-as tanévre a szakképző iskolában folyó felnőttoktatás jogcímen nem jogosult támogatásra.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében az alperes SZAB-ÁHI/770-8/2018. sz. határozatának hatályon kívül helyezését kérte.
- [5] A felperes a perindításra nyitva álló határidőben benyújtott keresetlevelében egyrészt az alperesi határozat semmiségére hivatkozott. Álláspontja szerint a vitatott határozat az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis, tekintettel arra, hogy ellentétes a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 13. napján hozott 13.K.27.890/2017/5. számú jogerős ítéletével. Másrészt azt állította, hogy a sérelmezett határozat az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének téves értelmezésén és alkalmazásán alapul, ezért jogszabálysértő. A határozat szerint az intézménynek nappali képzésben résztvevő tanulói nem voltak, de ezt a felperes szerint elbírálni nem lehet, amíg a hivatkozott átlaglétszám számítást az alperes el nem végzi a 2015. év és az azt megelőző 3 év átlagszámítása alapján.
- [6] A felperes - az első tárgyalás (2018. október 16.) megtartását követően - 2018. november 2. napján benyújtott módosított („pontosított”) keresetében arra hivatkozott, hogy a fenti jogszabályhely kizárólag azokra a szakképző iskolákra vonatkozik, amelyek nappali rendszerű iskolai oktatást és felnőttoktatást egyaránt végeznek, mely egyébként megvalósulhat nappali, esti vagy levelező oktatási munkarendben. A nappali oktatás munkarendje szerinti felnőttoktatás tartalmát tekintve azonos, vagy nagymértékben megegyezik a nappali rendszerű oktatással, ezért az állami támogatásokra való jogosultság szempontjából nincs szakmapolitikai indoka a két képzési forma állami támogatása megkülönböztetésének.
- [7] Előadta továbbá, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdése általános működési szabályt rögzít, nem pedig az állami támogatás jogosultságára vonatkozó finanszírozási követelményt. Másodlagosan hivatkozott arra, hogy az alperes - ha a rendelkezés alkalmazható lenne -tévesen határozta meg az Szt. 34/A. § (2) bekezdésében foglalt előírás alkalmazhatóságának dátumát. Megítélése szerint a

hivatkozott jogszabályhely hatálybalépését követően figyelembe vehető adatok a visszaható hatály kategorikus kizárásával a 2015., majd a 2016. és a 2017. évi októberi statisztikai létszámadatok lesznek, azaz tényállási elemek teljessége („három tanítási év”) először a 2018-as évben valósul meg.

[8] A felperes keresetében megjelölte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság több olyan ítéletét, melyek a felperesi jogértelmezést támasztják alá, kérve egyúttal az eljáró bíróságtól a Kúria jogegységi eljárására irányuló kezdeményezését.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását. Kifejtette, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének előírása kimondottan a nappali rendszerű és a felnőttoktatásban résztvevők arányára vonatkozik, amelyet - a visszaható hatályú jogalkalmazást kizárva - a jogszabály bevezetésétől felmenő rendszerben kell és lehet alkalmazni, amely értelmezést a Nemzetgazdasági Minisztérium állásfoglalásai is alátámasztják. Előadta továbbá, hogy amennyiben az Szt. 34/A. § (2) bekezdése nem támogatási, hanem működési szabály lenne, az a finanszírozhatatlanságot vetné fel, mivel egy a működési a feltételeknek meg nem felelő intézmény működése nem párosítható össze jogszerű finanszírozással.

[10] Az alperes kérte, hogy a felperesnek az első tárgyalást követően előterjesztett keresetpontosítását, illetve keresetének kiegészítését a bíróság a Kp. 43. § és 78. § (4) bekezdése alapján meg nem engedett keresetmódosításnak tekintse.

Az elsőfokú ítélet

[11] A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. január 19-én kelt 102.K.27.635/2018/15. számú ítélete szerint a kereset megalapozott.

[12] A bíróság elsőként rögzítette, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a határozatnak az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2019. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségére. Az Ákr. hivatkozott §-a ugyanis a bíróság által a közigazgatási perben „egyedi” ügyben hozott, a közigazgatási szervet új eljárásra kötelező ítéletében előírt iránymutatás be nem tartására vonatkozik.

[13] A bíróság az ügy érdemében hangsúlyozta, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének nyelvtani értelmezéséből az következik, hogy az az összehasonlíthatóságot tényállási elemként fogalmazza meg, amikor a nappali rendszerű oktatásban résztvevő tanulók létszámához igazítja a felnőttoktatásban résztvevők létszámát. Ebből következően a három év átlagában a nappali tanulmányi rend szerinti tanulók többségére vonatkozó előírt arányszám nem lehet alkalmazható, értelmezhetetlen

egy kizárólag felnőttoktatást nyújtó intézmény esetében.

- [14] A bíróság osztotta a felperes álláspontját a tekintetben is, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdése alapvetően nem finanszírozási szabály, mert arra az Szt. „A szakképzés finanszírozása és információs rendszere” elnevezésű részében külön fejezet (XX.) vonatkozik. A nem állami intézményfenntartók finanszírozására vonatkozóan az Szt. 84. § (5)-(9) bekezdései tartalmazznak konkrét előírásokat. Az Szt. 34. § (2) bekezdése pedig nem a finanszírozásról szóló, hanem az iskolarendszerű szakképzést folytató felnőttoktatás különös rendelkezései fejezetben található, a rendelkezés megsértése esetére pedig a jogalkotó támogatásra kihatással bíró jogkövetkezményt nem írt elő.
- [15] A bíróság ítéletében kifejtette, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének rendelkezéseit felmenő rendszerben kell alkalmazni. A hatálybalépést követően figyelembe vehető értékek a 2015., 2016., 2017. évi statisztikai adatok lesznek, tehát a tényállási elemek teljessége először 2018. évben valósul meg, akkor állnak ezek az adatok a támogatási kérelmet benyújtó felperes, illetőleg a támogatási kérelmeket elbíráló és a támogatások elszámolását ellenőrző alperes rendelkezésére.
- [16] A bíróság álláspontja szerint tehát a felperesnek a jogszabály által meghatározott 3 éves ciklus teljesüléséig áll módjában a saját struktúráját oly módon átszervezni, hogy az általa igényelni kívánt támogatáshoz hozzájusson. E jogértelmezésre tekintettel a bíróság nem találta szükségesnek sem Alkotmánybíróság, sem a Kúria megkeresését.
- [17] A bíróság utalt rá, hogy az alperes által hivatkozott minisztériumi állásfoglalások a bíróságot nem kötik.
- [18] A nem megengedett kereset kiegészítéssel kapcsolatban a bíróság kifejtette, hogy a Kp. 43. § (1) bekezdése nem értelmezhető oly módon, hogy utóbb - azaz a kereset benyújtását követően - a felperes nem terjeszthet elő az egyébként a keresetben is hivatkozott jogszabályhelyre (Szt. 34/A. § (2) bekezdés) vonatkozó újabb jogi érvelést.
- [19] A fentiek alapján a bíróság a sérelmezett felperesi határozatot a Kp. 92. § (1) bekezdés c) pontja alapján - mivel az Szt. 34/A. § (2) bekezdése a felperesre nem alkalmazható - megsemmisítette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] Az ügyben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Ebben kérte, hogy a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa a bíróságot új, a felperes keresetét elutasító

határozat hozatalára.

- [21] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy rá nem vonatkoznak az Szt. 34/A. § (2) bekezdésében foglaltak, pusztán azért, mert a felperes fenntartásában működő intézményekben nincs nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanuló. Véleménye szerint, amennyiben a jogalkotó kizárólag a felnőttoktatást folytató fenntartókra kívánta volna alkalmazni a jogszabályt, akkor ezt explicit kivitelként fogalmazta volna meg.
- [22] Az alperes megítélése szerint téves az első fokú bíróság azon következtetése is, miszerint az Szt. 34/A. § (2) bekezdése vonatkozásában a jogalkotó nem írt elő a támogatásra kihatással bíró jogkövetkezményt. A nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/M.§ (2) bekezdésének d) pontja értelmében ugyanis jogosulatlan igénybevételeknek minősül, ha a fenntartó a támogatásokra vonatkozóan jogszabályban meghatározott valamely feltételt megszegett.
- [23] Álláspontja szerint minden jogszabályi alapot nélkülöz a bíróságnak az a jogértelmezése is, mely szerint, ha egy fenntartó meghatározott létszámra vonatkozóan rendelkezik működési engedéllyel (illetve a szakmaszerkezeti döntés meghatározott létszámot engedélyez számára), akkor már nem kell megfelelnie egyéb jogszabályi feltételeknek, hanem automatikusan jogosult állami támogatásra. Az alperes álláspontját támasztja alá a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény. 7. melléklet VI. Kiegészítő szabályok 7. pontja is, melynek értelmében a támogatások igénylésénél és annak elbírálása során figyelembe kell venni a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény, az Szt., valamint ezek végrehajtási rendeleteiben foglalt előírásokat.
- [24] Az alperes sérelmezte továbbá azt az ítéleti megállapítást, mely szerint az Szt. 34/A. § (2) bekezdése szerinti létszámkorlát 2018. január 1. napját megelőzően (a 2015/16., a 2016/17. és a 2017/18. tanévben) nem alkalmazható.
- [25] Az alperes a védiratában foglaltakkal egyezően hivatkozott a felperes általi, meg nem engedett kereset kiegészítésre.
- [26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

I.

[28] A Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli esetben alkalmazandó-e az Szt. 34/A. § (2) bekezdése. A Kúria megjegyzi, hogy az említett jogszabályhely tartalmi értelmezésének, valamint hatályának mint az alkalmazhatóság feltételének kérdését korábbi határozataiban (Kfv.IV.35.465/2018/3., Kfv.IV.35.466/2018/4. és Kfv.IV.35.521/2018/5.) vizsgálta, az abban foglalt jogértelmezés lényegét az alábbiak szerint foglalja össze.

[29] Az Szt. 34/A. § (2) bekezdése értelmében, a nem állami fenntartó által fenntartott szakképző iskolában folyó felnőttoktatásban részt vevők létszáma nem haladhatja meg a nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók - hivatalos októberi statisztikai létszám alapján három tanítási év átlagában számított - létszámát. E jogszabályhely értelmében a három év átlagára vonatkozó rendelkezést felmenő rendszerben kell alkalmazni, a 2015/2016. tanévben egy tanévre, a 2016/2017. tanévben két tanév átlagában, a 2017/2018. tanévben három tanév átlagában kell megfelelni a törvényben foglalt aránynak. Mindezekből következően az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének hatálybalépését követően keletkezett tanulói jogviszonyok tekintetében az igénybevételi szabályozásnak érvényesülnie kell az irányadó október 1-jei ténylétszám alapján.

[30] Nem helytálló tehát a Kúria szerint, hogy a tényállási elemek teljessége először a 2018-as évben valósulna meg, mert akkor állnak a szükséges adatok mind a támogatási kérelmet benyújtó felperesek, a támogatási kérelmeket elbíráló, illetőleg a támogatások elszámolását ellenőrző alperesnek a rendelkezésére. Az adatok a megelőző évekre ugyanis ismertek, a támogatásnak statisztikai adatokon alapuló számítása alkotmányosan nem kifogásolható, a jogkorlátozásra vonatkozó visszaható hatállyal pedig a számítási mód az előbbiek szerint nem hozható összefüggésbe.

[31] Az Szt. 34/A. § (2) bekezdés hatálybalépését (2015. június 12.) követően nappali rendszerű képzés nélkül fő szabály szerint felnőttoktatás állami támogatással nem működhet, kivéve az Szt. 84. § (5) bekezdése szerint idetartozó esetkört. E jelzett körülmény természetesen nem jelenti a működés jogszerűtlenségét, csupán az állami támogatásra való meghatározott jogosultságot érinti. Egy költségvetési támogatásra a támogatottnak nincs alanyi joga abban a tekintetben, hogy meghatározhatná vagy számon kérhetné a támogatás nyújtásának feltételeit. Ezen oknál fogva a Kúria a Kfv.IV.35.466/2018/4. számú döntésében vizsgálta a visszaható hatály tilalmának érvényesülését, ezzel összefüggésben a Jat. 2. § (2) bekezdésének rendelkezését, és megállapította, hogy az Szt. 34/A. § (2) bekezdése tekintetében jogelvonás vagy jogkorlátozás nem merülhet fel, mert eleve nem volt jog a támogatáshoz. (Kfv.IV.35.106/2019/7.)

[32] A tanulóknak ingyenesen nyújtható szolgáltatás nem jelent alanyi jogot a támogatásra, a fenntartó joga és felelőssége az arról való döntéshozatal, hogy e szolgáltatást milyen forrásokból nyújtja. Amennyiben azonban állami támogatást vesz igénybe, annak felhasználása csak akkor jogszerű, ha a jogszabályokban foglalt feltételek, köztük az Szt. 34/A. § (2) bekezdésében rögzítettek maradéktalanul teljesülnek.

[33] Mindebből az következik, hogy az ügyben az Szt. 34/A. § (2) bekezdésének alkalmazandósága a Kúria szerint nem kétséges.

II.

[34] A Kúria a meg nem engedett keresetváltoztatással összefüggésben osztja a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat, mely szerint a felperes által az első tárgyalást követően benyújtott „keresetpontosítás” alapjaiban változtatta meg az általa korábban benyújtott kereset indokolását.

[35] A Kp. 43. § (1) bekezdése szerint „a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.”

[36] A Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében „a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelte tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.”

[37] Ahogy azt a jogerős ítéletét is rögzíti, a felperes keresetének pontosításakor újabb jogi érvelést tárt az elsőfokú bíróság elé. A Kúria megítélése szerint a közigazgatási jogvita tárgyát mindenkor a kereseti indokok határozzák. A keresetlevélben foglalt kereseti indokoktól alapvetően eltérő új indokok bevezetése a bírósági felülvizsgálat új irányát eredményezné, kereset kiterjesztésként realizálódna, míg a keresetlevélben már előadottak megismétlése, pontosítása, új szempontú megközelítése a keresetváltoztatás kategóriájába tartozik. (Kfv.I.35.570/2016/11.) A Kúria megítélése szerint a jogi érvelés éppen a kereseti indokokat jelenti, így annak módosítása – az első tárgyalás után – tiltott keresetváltoztatást jelent.

[38] Az első fokú bíróság e körben rögzített álláspontját a Kúria a fentiek szerint nem osztotta, megállapítva, hogy a felperes a keresetlevélben megjelölt jogszabály (Szt. 34. /A. § (2) bekezdése)

értelmezésével és alkalmazhatóságával kapcsolatosan új érvelést adott elő, melyet korábban nem hivatkozott törvényi rendelkezésekkel kívánt megerősíteni. Míg korábban csak az alkalmazás módját vitatta a létszámarány megállapításával összefüggésben, a módosított keresetében már a finanszírozási szabályként való alkalmazhatóságot vonta kétségbe.

III.

[39] A Kúria a fentiek szerint megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az alperes jogszabályoknak megfelelő határozatát az Szt. 34/A. § (2) bekezdés megsértésére alapítottan semmisítette meg, különösen úgy, hogy új eljárást sem rendelt el. Figyelmen kívül hagyva e döntés meghozatalakor, hogy az eljárás tárgya a felperesnek a 2017. évi elszámolása volt. Az alperes ezért helytállóan hivatkozott arra, hogy az ítéleti döntés rendelkező része akkor is jogszabálysértő, ha a kereset megalapozott lenne, mivel az elszámolás elfogadásáról szóló határozat hiányában egy jogsértő állapot jönne létre.

[40] A Kúria ezért a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján a jogszabálysértő ítéletet hatályon kívül helyezte és a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 99. § (3) bekezdés és 109. § (2) bekezdés figyelembevételével a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, amikor a keresetet elutasította.

A döntés elvi tartalma

[41] Az Szt. 34/A. § (2) bekezdés hatálybalépését (2015. június 12.) követően nappali rendszerű képzés nélkül fő szabály szerint felnőttoktatás állami támogatással nem működhet, kivéve az Szt. 84. § (5) bekezdése szerint idetartozó esetkört.

[42] Az első tárgyalást követően a keresetlevélben hivatkozott jogszabályhelyre vonatkozóan előterjesztett új jogi érvelés, ha az a vizsgálat irányát alapjaiban változtatja meg, a Kp. 43. § (1) bekezdésébe ütköző meg nem engedett kereset-változtatásnak minősül.

Záró rész

[43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[44] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint a pervesztesnek minősülő felperest

kötelezte az alperesnek az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége (kamarai jogtanácsosi munkadíj és útiköltség) megfizetésére, amit a nem határozható pertárgyértékű perben a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/3003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapított meg.

[45] Az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket - figyelembe véve a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdését is - a felperes viseli.

[46] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

, 2019. október 1.

Dr. Patyi András s.k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Varga Eszter s.k.bíró